महता रथसङ्घेन सर्व्वतः पर्य्यवारयन्। विस्फारयन्तश्चापानि विसृजन्तश्च सायकान्। ११०५
सैन्धवं पर्य्यरक्षन्त शासनात्तनयस्य ते। तत्र पार्थस्य शूरस्य बाह्वोर्बलमदृश्यत।
दृषूणामक्षयत्वञ्च धनुषो गाण्डिवस्य च। अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य्य द्रौणेः शारद्वतस्य च।
एकैकं नवभिर्व्वाणैः सर्व्वानेव समार्पयत्। तं द्रौणिः पञ्चविंशत्या वृषसेनश्च सप्तभिः।
दुर्य्योधनस्तु विंशत्या कर्णश्चैव त्रिभिस्त्रिभिः। त एनमभिगर्ज्जन्तो विध्यन्तश्च पुनः पुनः।
विधुन्वन्तश्च चापानि सर्व्वतः पर्य्यवारयन्। श्लिष्टञ्च सर्व्वतश्चक्रुरथमण्डलमाशु ते। ११११०
सूर्य्यास्तमनमिच्छन्तस्त्वरमाणा महारथाः। त एनमभिनर्द्दन्तो विधुन्वाना धनूंषि च।
सिषिचुर्म्मार्गणैस्तीक्ष्णैर्गिरिं मेघा इवाम्बुभिः। ते महास्त्राणि दिव्यानि तत्र राजन् व्यदर्शयन्।
धनञ्जयस्य गात्रे तु शूराः परिघबाहवः। हतभूयिष्ठयोधं तत्कृत्वा तव बलं बली।
आससाद सुदुर्धर्षः सैन्धवं सत्यविक्रमः। तं कर्णः संयुगे राजन् प्रत्यवारयदाशुगैः।
मिषतो भीमसेनस्य सात्त्वतस्य च भारत। तं पार्थो दशभिर्व्वाणैः प्रत्यविध्यद्रणाजिरे। ११११५
सूतपुत्रं महाबाहुः सर्व्वसैन्यस्य पश्यतः। सात्त्वतस्तु त्रिभिर्व्वाणैः कर्णं विव्याध मारिष।
भीमसेनस्त्रिभिश्चैव पुनः पार्थश्च सप्तभिः। तान् कर्णः प्रतिविव्याध षष्ठ्या षष्ठ्या महारथः।
तद्युद्धमभवद्राजन् कर्णस्य बहुभिः सह। तत्राद्भुतमपश्याम सूतपुत्रस्य मारिष।
यदेकः समरे क्रुद्धस्त्रीन्रथान् पर्य्यवारयत्। फाल्गुनस्तु महाबाहुः कर्णं वैकर्त्तनं मृधे।
सायकानां शतेनैव सर्व्वमर्म्मस्वताडयत्। रुधिरोक्षितसर्व्वाङ्गः सूतपुत्रः प्रतापवान्। ११११०
शरैः पञ्चाशता वीरः फाल्गुनं प्रत्यविध्यत। तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वा नामृष्यत रणेऽर्ज्जुनः।
तस्य पार्थो धनुश्छित्त्वा विव्याधैनं स्तनान्तरे। सायकैर्नवभिर्व्वीरस्त्वरमाणो धनञ्जयः।
वधार्थं तस्य समरे सायकं सूर्य्यवर्च्चसं। चिक्षेप त्वरया युक्तस्त्वराकाले धनञ्जयः।
तमापतन्तं वेगेन द्रौणिश्चिच्छेद सायकं। अर्द्धचन्द्रेण तीक्ष्णेन स छिन्नः प्रापतद्भुवि।
अथान्यद्धनुरादाय सूतपुत्रः प्रतापवान्। सायकैर्ब्बहुसाहस्रैश्छादयामास पाण्डवं। ११११५
तां शस्त्रवृष्टिमतुलां कर्णचापसमुत्थितां। व्यधमत्सायकैः पार्थः शलभानिव मारुतः।
छादयामास च तदा सायकैरर्ज्जुनो रणे। पश्यतां सर्व्वयोधानां दर्शयन् पाणिलाघवं।
कर्णोऽपि द्विषतां हन्ता छादयामास फाल्गुनं। सायकैर्ब्बहुसाहस्रैः कृतप्रतिकृतेप्सया।
तौ वृषाविव नर्द्दन्तौ नरसिंहौ महारथौ। सायकैश्च प्रतिच्छन्नं चक्रतुः खमजिह्मगैः।
अदृश्यौ च शरौघैस्तौ निघ्नतामितरेतरं। पार्थोऽहमस्मि तिष्ठेह कर्णोऽहं तिष्ठ फाल्गुन। ११११०
इत्येवं तर्ज्जमानौ तु वाक्कृत्यैस्तुदतां तदा। युध्येतां समरे वीरौ चित्रं लघु च सुष्ठु च।
प्रेक्षणीयावभवतां सर्व्वयोधसमागमे। प्रशस्यमानौ समरे सिद्धचारणवातिकैः।
अयुध्येतां महाराज परस्परवधैषिणौ। ततो दुर्य्योधनो राजंस्तावकानभ्यभाषत।
यन्नाद्रुचत राधेयं नाहत्वा समरेऽर्ज्जुनं। निवर्त्तिष्यति राधेय इति मामुक्तवान् वृषः।